

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci

žalobce: **F. L.,**
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2016, čj. 155226/2014/KUSK-DOP/BOU, sp. zn. 155226/2014/KUSK/2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného a domáhá se jeho zrušení. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Benešově (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 10. 2014, čj. MUBN/40969/2014-ML. Správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), uvedeným rozhodnutím zamítl námitky žalobce proti záznamům ze dnů 6. 6. 2014 a 7. 7. 2013 a potvrdil záznam 6 bodů do registru řidičů, jímž bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

2. Dle žalovaného bylo dostatečně prokázáno, že žalobci byly body do registru řidičů zaznamenány zcela v souladu se zákonem o silničním provozu.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce uvedl, že žalovaný naprosto nereflektoval uvedené odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce. Žalobou napadl rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu. Žádal rovněž zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a nařízení nového projednání žalobcem podaných námitek proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce namítl, že žalovaný zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve shodných věcech, a významně tak narušil právní jistotu.
4. Žalobce namítl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost záznamů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, jež žalobce přiložil k žalobě, je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti jejich záznamu je běžnou správní praxí. Žalobce poukázal na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřipustné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
5. Žalobce dále namítl, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítl názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat. Rovněž odmítl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení však není dostatečným důkazem a je třeba ho vždy podložit i příslušným rozhodnutím. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasil s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydané mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrdil jeho úplnost a správnost. Na to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
6. Konkrétně žalobce namítl, že v blokové pokutě nepostačuje uvést údaj „*neužil bezpečnostní pásy, pásy*“ apod., neboť z toho není zřejmé, zda tato povinnost byla porušena za jízdy, řidičem či spolujezdcem. Z blokové pokuty musí být zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, což je rozhodující pro určení, zda správní orgán, který rozhodnutí vydal, je k jeho vydání věcně příslušný, a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu, nebo podle zákona o přestupcích. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. K pokutovým blokům ze dne 6. 6. 2014, 7. 7. 2013, 29. 3. 2012, 28. 4. 2011, 2. 9. 2009, 25. 2. 2009 a 24. 9. 2008 namítl, že obsahují chybnou právní kvalifikaci. Dále jsou pochybnosti o věcné příslušnosti správního orgánu, který rozhodnutí vydal, neboť není jednoznačně uvedeno místo spáchání přestupku, zda byly spáchány na místě veřejně

přístupném, nebo na soukromém pozemku. Popis skutku údaji „*pásy*“, „*neužil BP*“, „*rychlost*“ nepopisuje porušení jakékoli povinnosti stanovené zákonem. V této souvislosti žalobce odkázal na judikaturu, podle níž nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání.

7. Žalobce zpochybnil způsoblost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizovaná jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 - 39.
8. Konečně žalobce namítl, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení principů dobré správy, a to zejména jde-li o rychlost řízení, neboť žalovaný nepostupoval v souladu s lhůtami stanovenými zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V situaci, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno až po uplynutí pěti let od dosažení 12 bodů, lze pochybovat o výchovném účinku uložené sankce.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 10. 10. 2016 poukázal na to, že žalobce podal obecně formulované námitky, aniž by je jakkoliv doplnil dalšími tvrzeními či důkazy. Žalobce odvoláním napadl konkrétními námitkami jednotlivé pokutové bloky, namítl nesprávnou výši bodového hodnocení, avšak nepřipojil k němu žádné důkazy. V této souvislosti odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 13. 2. 2008, čj. 2 As 56/2007 - 71.
10. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně zkoumá u podaných námitek pouze to, zda záznam bodů do registru řidičů byl proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010 - 65). V případě námítka proti zápisu bodu do registru řidičů se tedy povinně provádí pouze přezkum evidence, zda zápis bodů byl zapsán na základě pravomocných rozhodnutí a zda počet bodů byl proveden v souladu se zákonem. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal s odvolacími důvody týkajícími se pokutových bloků.
11. Žalovaný namítl, že záznamy bodů do registru byly provedeny na základě oznámení o uložení blokové pokuty se všemi předepsanými náležitostmi podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Toto oznámení je nesporně jediným zákonným podkladem pro zápis bodů do registru. Přitom obsahovou stránku pokutového bloku nelze posuzovat přísně s odkazem na rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012 - 20. Dále namítl, že pokud marně uplynuly zákonné lhůty pro užití opravných prostředků, nelze zpětně tvrdit jejich vady (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2002, sp. zn. 22 Cdo 2148/2001, a rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2009, čj. 4 Ads 100/2009 - 73).
12. Žalovaný zdůraznil, že se na žalobce přesouvá důkazní břemeno, pokud svým tvrzením zpochybní některý z důkazů (viz rozsudky NSS ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 As 45/2013 - 37, a ze dne 2. 5. 2013, čj. 3 As 9/2013 - 35). Zdůraznil, že žalobce byl policistou nesporně seznámen se zjištěným skutkový stavem, skutkovou podstatou, kterou jeho jednání naplnilo, a se vším souhlasil, což potvrdil výslovně svým podpisem. Dále uvedl, že žalobce měl dostatek času domáhat se, aby byl nezákonný akt nahrazen jiným. Pokud zůstal nečinný, způsobil si nepříznivý důsledek svým vědomým chováním.
13. Jde-li o námitku nerespektování odvolacích důvodů, žalovaný uvedl, že správní orgány přezkoumaly jak pokutové bloky, tak oznámení o uložení pokuty za přestupek, a

neshledaly jejich nezpůsobilost. S dalšími odvolacími důvody se žalovaný vypořádal na stranách 2 až 6 napadeného rozhodnutí.

14. K námitce žalobce o nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů žalovaný uvedl, že s ohledem na nekonkrétnost námitek a odvolacích důvodů je správní orgány obou stupňů přezkoumaly, a neshledaly jejich nezpůsobilost. Měly k dispozici také pokutové bloky, u nichž neshledaly žádné nedostatky.
15. Žalovaný poukázal na to, že žalobci bylo evidováno dvanáct bodů za pět porušení povinnosti řidiče být připoután bezpečnostním pásem, přičemž odkázal na směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2003/20/ES, kterou se mění směrnice Rady 91/671/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se povinného používání bezpečnostních pásů ve vozidlech s hmotností do 3,5 tuny.
16. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále žádal náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci, neboť soudní přezkum není pokračováním správního řízení a § 60 s. ř. s. přiznává nárok na náhradu nákladů správnímu orgánu, které by nebyly vznikly podáním žaloby, přičemž žalovaný očekává ve věci plný úspěch. Přiznání náhrady nákladů řízení správnímu orgánu vylučuje soudní řád správní pouze ve věcech důchodového, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
18. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlídnout i bez námitek, neshledal.
19. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; žalovaný vyjádřil s tímto postupem výslovný souhlas, žalobce pak udělil souhlas *implicite*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělil, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

20. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci. Dne 11. 6. 2014 správní orgán I. stupně datoval a dne 13. 6. 2014 žalobci doručil oznámení o tom, že ke dni 6. 6. 2014 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Součástí oznámení byl výpis z bodového hodnocení řidiče. Dne 30. 6. 2014 podal žalobce námitky s odůvodněním, že nesouhlasí se záznamem bodů ze dnů 6. 6. 2014 a 7. 7. 2013 za přestupky podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žádal o prověření správnosti zápisu těchto bodů do bodového hodnocení řidičů. Zejména nesouhlasil s uložením bodů za přestupek ze dne 7. 7. 2013, neboť v této době měl poruchu na upínacím zařízení bezpečnostních pásů, které nechal neprodleně opravit v autorizovaném servisu. Uvedl, že tuto skutečnost může v případě nutnosti doložit příslušným dokladem.

21. Správní orgán I. stupně na námítky reagoval oznámením o zahájení správního řízení ze dne 15. 8. 2014. Součástí správního spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly.
22. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Mirošovice, ze dne 8. 7. 2013 se žalobce dne 7. 7. 2013 v 9:10 hod. dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
23. Podle pokutového bloku ze dne 7. 7. 2013 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským a řidičským průkazem) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ bylo uvedeno „7. 7. 2013 v 9:10 hodin, dálnice D1 v úseku 6 km směr Praha, s tz Ford rz BN porušil § 6/1a z 361/2000 Sb., za jízdy neužil bezpečnostní pás“. Žalobce potvrdil převzetí části „A“ pokutového bloku svým podpisem.
24. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Benešov, obvodního oddělení Čerčany, ze dne 6. 6. 2014 se žalobce téhož dne v 9:25 hod. dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
25. Podle pokutového bloku ze dne 6. 6. 2014 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Přestupkové jednání – doba, místo a popis*“ bylo uvedeno „dne 6. 6. 2014, 9:25 hod., Čerčany, ul. Nádražní § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. nebyl za jízdy připoután řidič, RZ: x“. Žalobce potvrdil převzetí části „A“ pokutového bloku svým podpisem.
26. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Benešov, dopravního inspektorátu, ze dne 30. 3. 2012 se žalobce dne 29. 3. 2012 v 9:04 hod. dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
27. Podle pokutového bloku ze dne 29. 3. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ bylo uvedeno „29. 3. 2012 v 9:04 hod., Benešov, ul. Černoletská u ISŠT – řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“. Žalobce potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku svým podpisem.
28. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Praha venkov – Jih, dopravního inspektorátu, ze dne 2. 5. 2011 se žalobce dne 28. 4. 2011 v 12:28 hod. dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen „zákon o přestupcích“), tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.

29. Podle pokutového bloku ze dne 28. 4. 2011 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem a lustrací) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 22/1l zák. č. 200/1990 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ bylo uvedeno „*Dne 28. 4. 11, v 12:28 hod. projížděl řidič RZ: x bez pásů § 6/1a zč 361/2000 Sb. ul. hlavní*“. Žalobce potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku svým podpisem.
30. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru vnější služby Benešov, obvodního oddělení Čerčany, ze dne 3. 9. 2009 se žalobce dne 2. 9. 2009 v 9:30 hod. dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
31. Podle pokutového bloku ze dne 2. 9. 2009 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a bydlištěm, pod nímž byla uvedena registrační značka vozu, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta 300 Kč za přestupek podle „§ 22/1l zák. č. 200/90 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ bylo uvedeno „*09:30 hod. Městečko, pásy řidič*“. Žalobce potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku svým podpisem.
32. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, obvodního oddělení Čerčany, ze dne 27. 2. 2009 se žalobce dne 25. 2. 2009 v 17:30 hod. dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
33. Podle pokutového bloku ze dne 25. 2. 2009 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm, totožnost byla ověřena občanským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 22/1l zák. č. 200/1990 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ bylo uvedeno „*17:30 hod. Městečko, řidič nebyl připoután, RZ: x, ŘP:x*“. Žalobce potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku svým podpisem.
34. Podle oznámení Policie České republiky, Okresního ředitelství Benešov, obvodního oddělení Benešov, ze dne 23. 10. 2008 se žalobce dne 22. 10. 2008 v 17:35 hod. dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích tím, že porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť porušil povinnosti vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky – zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech.
35. Podle pokutového bloku ze dne 22. 10. 2008 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a bydlištěm, totožnost byla ověřena řidičským průkazem) uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle „§ 22/1l zák. č. 200/1990 Sb.“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ bylo uvedeno „*17:35 hod. ul. Konopišťská, Benešov, 4c 361/2000 Sb. B1 ZV*“. Žalobce potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku svým podpisem.
36. Podle oznámení Policie České republiky, Okresního ředitelství Benešov, obvodního oddělení Benešov, dopravního inspektorátu, ze dne 26. 9. 2008 se žalobce dne 29. 7. 2008 v 12:22 hod. dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích tím, že porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší

dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, 80/101/98 km/h, za což mu byla dne 24. 9. 2008 v 8:40 hod. uložena bloková pokuta ve výši 1 000 Kč.

37. Podle oznámení Policie České republiky, Okresního ředitelství Benešov, obvodního oddělení Čerčany, ze dne 30. 11. 2007 se žalobce dne 28. 11. 2007 v 10:00 hod. dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích tím, že porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
38. Dne 8. 9. 2014 se žalobce dostavil ke správnímu orgánu I. stupně za účelem nahlédnutí do spisu ve smyslu § 38 správního řádu, přičemž si pořídil kopii celého spisu. Žalobce byl poučen, v jaké lhůtě se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí, takové vyjádření však nezaslal.
39. Dne 15. 10. 2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítl jako nedůvodné a potvrdil záznam 6 bodů ke dni 6. 6. 2014. V odůvodnění uvedl, že na základě kontroly oznámení o uložení pokut v blokovém řízení, pokutových bloků a záznamů bodů v bodovém hodnocení řidiče shledal, že záznamy byly provedeny v souladu se zákonem o silničním provozu, a proto námitky jako neodůvodněné zamítl.
40. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 27. 10. 2014. V odvolání namítl, že podklady pro záznam bodů do jeho bodového hodnocení jsou nejasné, zmatečné, scestné a neobsahovaly skutečně zjištěný stav věci, přičemž konkrétně uvedl, jaké vady spatřuje v jednotlivých podkladech.
41. Dne 4. 8. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

42. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

43. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na pokutových blocích (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013 – 16). Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008 – 44, nebo ze dne 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013 – 16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly pokutové bloky (tato jejich povinnost ostatně

vyplývá z rozsudku NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010 – 76), a zaměřily se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.

44. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odst. 4 citovaného ustanovení vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3, nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.
45. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích). Podle rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 – 39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, čj. 9 A 8/2013 – 58, nemusí nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku), vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.
46. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010 – 81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížném uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
47. Žalobce nejprve namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námítky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal jednotlivé pokutové bloky, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval na

stranách 3 až 6. Uvedl, že všechny vyžádané pokutové bloky obsahují obligatorní náležitosti podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích, vymezují tedy, komu, kdy a za jaký přestupek byly uloženy. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, přičemž se vypořádal s jednotlivými námitkami žalobce vůči podkladům. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání se s odvolací námitkou), jak tvrdí žalobce. Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl pak též souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudky uvedené v bodě 43). Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Žalobní bod je nedůvodný.

48. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobce podal námitky pouze proti dvěma záznamům bodů, a to na podkladě pokutových bloků ze dne 7. 7. 2013 a ze dne 6. 6. 2014. Tomu odpovídá i výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž bylo potvrzeno provedení záznamu v souhrnné výši 6 bodů na základě zmíněných dvou pokutových bloků. Z § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu plyne, že námitky lze podat proti jakémukoliv provedenému záznamu bodů, a to ačkoliv řidič ještě nedosáhl 12 bodů. Je tedy plně v dispozici žalobce, aby v námitkách vymezil předmět řízení, tj. identifikoval konkrétní záznamy bodů, které žádá přezkoumat. Takto vymezeným předmětem řízení je správní orgán vázán. Žalobce teprve v odvolání uvedl, že kromě záznamů provedených na podkladě pokutových bloků ze dne 7. 7. 2013 a 6. 6. 2014 nesouhlasí též se záznamy provedenými na podkladě pokutových bloků ze dne 28. 11. 2007, 29. 7. 2008, 22. 10. 2008, 28. 4. 2011 a 29. 3. 2012. Žalovaný toto rozšíření předmětu řízení akceptoval a v žalobou napadeném rozhodnutí přezkoumal i odůvodněnost záznamu bodů provedených nejen na základě těchto dalších pokutových bloků, nýbrž všech záznamů bodů (výslovně na str. 4 uvedl: *„Dále odvolací správní orgán posoudil a přezkoumal i ostatní záznam bodů, které byly součástí celkového počtu 12 bodů.“*). Žalovaný tedy rozšířil předmět řízení tak, že se jím staly všechny provedené záznamy bodů. Tím předurčil i potenciální rozsah soudního přezkumu, který tak nelze omezit pouze na záznamy bodů provedené na základě pokutových bloků ze dne 7. 7. 2013 a 6. 6. 2014, nýbrž je třeba k odpovídajícímu žalobnímu bodu podrobit přezkumu i provedení všech ostatních záznamů bodů.
49. Žalobce ve vztahu k jednotlivým provedeným záznamům bodů namítl, že pokutové bloky nebyly způsobilé pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Věcnému posouzení tohoto žalobního bodu nebrání, že žalobce neuplatnil obsahově shodnou námitku v řízení před správními orgány (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 8. 2008, čj. 7 Afs 54/2007 – 62). Soud proto přezkoumal jednotlivé pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 – 39, ve kterém soud uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové*

pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ Ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, není-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. Lze se proto spokojit i s uvedením pouze odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost (viz rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012 – 20).

50. Z pokutového bloku ze dne 6. 6. 2014 vyplývá, že žalobce řídil uvedeného dne v 9:25 hod. v Čerčanech v ulici Nádražní vozidlo s registrační značkou x a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Přestupkové jednání je popsáno slovy „nebyl za jízdy připoután řidič“, nikoliv „neužil BP“, jak tvrdí žalobce. Uvedený popis je zcela srozumitelný v kontextu citovaného § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Skutečnost, že v bloku je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, nelze chápat jako nesprávnou právní kvalifikaci, jak tvrdí žalobce. V popisu jednání je totiž citováno i druhé rozhodné ustanovení, a je tedy zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Ostatně do připravené kolonky by se citace obou právních předpisů ani nevešla, nelze proto vyčíst rozhodujícímu orgánu, že celou právní kvalifikaci uvedl až při popisu jednání, kde k tomu měl dostatek prostoru. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k“ zákona o silničním provozu, resp. „§ 6/1a“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Přijatelnost užití obdobných zkratk právních předpisů ostatně akceptoval i NSS v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012 – 20. Tato úvaha přitom platí i pro další posuzované pokutové bloky, vůči nimž žalobce vznášel totožnou námitku. Požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost rozhodujícího orgánu, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně. Tato úvaha přitom platí i pro další posuzované pokutové bloky, vůči nimž žalobce vznášel totožnou námitku. Místo spáchání přestupku označené názvem obce a ulice považuje soud za dostačující. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Celkově je pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
51. Z pokutového bloku ze dne 7. 7. 2013 vyplývá, že žalobce řídil uvedeného dne v 9:10 hod. na dálnici D1 na 6. kilometru ve směru na Prahu vozidlo tovární značky Ford s registrační značkou x a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 50. Označení místa pokládá soud za dostačující, neboť na pokutovém bloku byla dokonce uvedena i kilometráž. Smyslem požadavků kladených na popis přestupkového jednání v pokutovém bloku je zabránit tomu, aby byl skutek zaměnitelný se skutkem jiným. V daném případě je

nezaměnitelnost skutku bez jakýchkoliv pochybností zajištěna kombinací označení pozemní komunikace včetně kilometráže, kde byl přestupek spáchán, a přesným časovým údajem spáchání přestupku. Přestupkové jednání je popsáno slovy „*za jízdy neužil bezpečnostní pás*“, nikoliv „*neužil BP*“, jak tvrdí žalobce. Uvedený popis je zcela srozumitelný v kontextu uvedeného § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Pokutový blok je podepsán žalobcem. I tento pokutový blok pokládá soud za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.

52. Z pokutového bloku ze dne 29. 3. 2012 vyplývá, že žalobce řídil v uvedený den v 9:04 hod. v ulici Černoleská u Integrované střední školy technické v Benešově a nebyl připoután bezpečnostním pásem. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 50. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k“ zákona o silničním provozu, resp. „§ 6/1a“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Označení místa pokládá soud za dostačující a požadavek žalobce na vyšší přesnost (kilometráž) za přehnaný. Přestupkové jednání je popsáno slovy „*řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem*“, nikoliv „*pásky*“, jak tvrdí žalobce, a je tedy zcela srozumitelná v kontextu uvedených ustanovení. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Lze uzavřít, že i tento pokutový blok je způsobilý pro záznam bodů do evidenční karty.
53. Z pokutového bloku ze dne 28. 4. 2011 vyplývá, že žalobce řídil v uvedený den v 12:28 hod. v Babicích vozidlo s registrační značkou x a nebyl připoután bezpečnostním pásem. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 50. Právní kvalifikace ve formátu „§ 22/1l“ zákona o přestupcích, resp. „§ 6/1a“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Označení místa pokládá soud za dostačující a požadavek žalobce na vyšší přesnost (kilometráž) za přehnaný. Ve zmíněném rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 – 39, bod 24, soudu postačovalo ve spojení s ostatním obsahem bloku označení místa jednání jako „Český Krumlov“, tedy města s bezmála čtyřnásobnou rozlohou katastrálního území, než má v daném případě obec Babice. Nezaměnitelnost přestupkového jednání je zajištěna nejen označením místa spáchání přestupku, ale i uvedením přesného časového údaje. Nehrozí tak, že by přestupkové jednání, k němuž se vztahuje pokutový blok, bylo zaměnitelné s jiným přestupkovým jednáním téhož obsahu. Slovní popis přestupkového jednání „*bez pásů*“ je zcela srozumitelný v kontextu uvedeného § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Také tento pokutový blok je tedy způsobilý pro záznam bodů do evidenční karty.
54. Z pokutového bloku ze dne 2. 9. 2009 vyplývá, že žalobce řídil v uvedený den v 9:30 hod. v obci Městečko vozidlo s registrační značkou x a nebyl připoután bezpečnostním pásem. K námitce chybné právní kvalifikace soud odkazuje na argumentaci obsaženou pod bodem 50. Právní kvalifikace ve formátu „§ 22/1l“ zákona o přestupcích, resp. „§ 6/1a“ zákona o silničním provozu není sice precizní, ale je zcela srozumitelná. Označení místa pokládá soud za dostačující a požadavek žalobce na vyšší přesnost (kilometráž) za přehnaný. Slovní popis přestupkového jednání „*pás – řidič*“ je zcela srozumitelný v kontextu citovaného § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Také tento pokutový blok je tedy způsobilý pro záznam bodů do evidenční karty.
55. Z pokutového bloku ze dne 25. 2. 2009 vyplývá, že žalobce řídil v uvedený den v 17:30 hod. v obci Městečko vozidlo s registrační značkou x a nebyl připoután bezpečnostním pásem. K námitce chybné právní kvalifikace soud konstatuje, že v pokutovém bloku je uveden pouze odkaz na § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Nicméně ze slovního

popisu přestupkového jednání společně s ostatními uvedenými údaji lze dovodit, jak bylo jednání kvalifikováno. Jinými slovy je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Jednání tedy bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním. Označení místa pokládá soud za dostačující vzhledem k rozloze katastrálního území obce Městečko. Slovní popis přestupkového jednání neuvádí „*pásky*“, jak tvrdil žalobce, ale „*řidič nebyl připoután*“. Pokutový blok je podepsán žalobcem. Také tento pokutový blok je tedy způsobilý pro záznam bodů do evidenční karty.

56. Žalobce namítl obdobné vady také ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 24. 9. 2008. Tvrdil, že jsou v něm uvedeny údaje „22/1l“, „*neužil BP*“ a „§ 6/1a z.č. 361/2000 sb.“. Avšak z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 26. 9. 2008 plyne, že se žalobce dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích tím, že porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h (80/101/98 km/h), za což mu byla dne 24. 9. 2008 v 8:40 hod. uložena bloková pokuta ve výši 1 000 Kč. Také ve výpisu z bodového hodnocení řidiče, které bylo přiloženo k oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, je uveden k datu 24. 9. 2008 přestupek podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o přestupcích. Žalobcovy námitky se tedy zjevně netýkají tohoto bloku, a proto se jimi soud nezabýval.
57. Závěrem žalobce vytýkal vady podruhé pokutovému bloku ze dne 25. 2. 2009, přičemž jedinou změnou v textu je odkaz na popis skutku ve formátu „*bezp. pás*“. Žalobce měl zřejmě na mysli pokutový blok ze dne 28. 11. 2007 soudě podle výčtu napadených bloků na straně sedm žaloby, byť zde uvedl datum 27. 11. 2007. K tomu soud konstatuje, že z obsahu správního spisu plyne, že správní orgán I. stupně si tento pokutový blok vyžádal od příslušného orgánu dne 9. 7. 2014, přestože námitka proti němu byla uplatněna poprvé až v odvolání proti rozhodnutí o námitkách. Žalovaný následně v napadeném rozhodnutí žalobci sdělil, že tento pokutový blok byl skartován. Není-li k dispozici pokutový blok, soud se musí zabývat, obdobně jako správní orgán, jak kvalitou oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, tak kvalitou tvrzení žalobce, jímž spáchání přestupku zpochybnil (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011 – 74, ze dne 18. 3. 2015, čj. 1 As 1/2015 – 33, a ze dne 29. 3. 2017, čj. 8 As 186/2016 – 35). V daném případě žalobce na straně 6 a 7 žaloby namítl obdobné vady jako u výše zmíněných pokutových bloků, tj. chybnou právní kvalifikaci, nejednoznačně označené místo jednání, zkratkovitý popis skutku („*bezp. pásky*“) a zkratkovitou citaci právních předpisů („§6/1a 361/2000“). Oznámení o uložení pokuty obsahuje, vyjma podpisu žalobce, veškeré náležitosti pokutového bloku. Identifikuje žalobce jako přestupce, označuje místo a čas spáchání skutku, specifikuje, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, a uvádí, že mu za toto jednání byla uložena bloková pokuta ve výši 500 Kč. Ze skutečnosti, že žalobce pokutu na místě zaplatil (viz čísla 5 pokutových bloků nominální hodnoty à 100 Kč uvedených v oznámení), lze logicky dovodit, že pokutový blok byl opatřen podpisem žalobce. Žalobcovy námitky tedy nestačí ke zpochybnění oznámení o uložení pokuty. I kdyby pokutový blok obsahoval žalobcem tvrzené vady, stejně by ve světle argumentace uvedené u výše zmíněných bloků obstál coby způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty. Soud má proto i toto oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
58. Soud shrnuje, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí

Krajského úřadu Moravskoslezského kraje z roku 2014, konstatuje soud, že hodnocení pokutových bloků po obsahové a formální stránce v nich bylo silně formalistické. Soud je přesvědčen, že takový přístup je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá pokutové bloky posuzovat rigidně a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012 – 20, a obdobně v rozsudcích ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014 – 39, a ze dne 26. 5. 2016, čj. 7 As 63/2016 – 47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet, a respektovat závěry v ní vyslovené i v případech, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikatorní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury.

59. Dále žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na žalobce, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost pokutového bloku schvaluje (viz rozsudek NSS čj. 6 As 67/2013 – 16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového bloku je podmínka *sine qua non*, a teprve okamžikem podpisu pokutového bloku účastníkem je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010 – 81), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat (viz rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, čj. 3 As 82/2017 – 24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podpis pokutového bloku až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče.

60. Žalobce dále namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami dobré správy, neboť nedodržel lhůty pro vydání rozhodnutí, přičemž poukazuje na skutečnost, že mezi dosažením 12 bodů a vydáním napadeného rozhodnutí uplynulo pět let. Ze správního spisu soud zjistil, že řízení probíhalo od 13. 6. 2014 (doručení oznámení žalobci) do 9. 8. 2016 (vypravení napadeného rozhodnutí), tedy něco málo přes 2 roky. Žalobci lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly podstatně překročeny, tedy rozhodnutí správního orgánu I. stupně a především rozhodnutí o odvolání nebyla vydána ve lhůtě 30 dnů, resp. ve složitějších věcech 60 dnů od zahájení řízení.
61. Překročení lhůt pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce (viz rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, čj. 9 As 138/2013 – 84). Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opatření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl žalobce podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

62. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
63. O nákladech soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci, neboť soudní přezkum není pokračováním správního řízení a § 60 s. ř. s. přiznává nárok na náhradu nákladů správnímu orgánu, které by nebyly vznikly podáním žaloby, přičemž žalovaný měl ve věci plný úspěch. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 – 47). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. května 2018

Mgr. Jitka Zavřelová v. r.
předsedkyně senátu